

Arrest

**nr. 60 166 van 26 april 2011
in de zaak RvV X/ II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kroatische nationaliteit te zijn, op 21 januari 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 11 januari 2011 houdende de intrekking van de bijlage 19ter en tot de niet-in overwegingname van een aanvraag tot gezinshereniging (bijlage 19ter), aan verzoeker ter kennis gebracht op 13 januari 2011.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 maart 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 april 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door advocaat M. MANDELBLAT en van advocaat D. VAN DER BEKEN, die *loco* advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker verklaart van Kroatische nationaliteit te zijn.

Verzoeker diende op 8 oktober 1992 een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. Op diezelfde dag werd ten aanzien van verzoeker een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten genomen. Tegen deze beslissing dient verzoeker een dringend verzoek tot heronderzoek in.

Op 23 juni 1993 verkreeg verzoeker het ontheemdenstatuut.

Op 7 januari 1999 werd het ontheemdenstatuut ingetrokken.

Op 29 oktober 1999 werd verzoeker veroordeeld door de correctionele rechtbank van Brussel tot een gevangenisstraf van 1 jaar, met uitstel van 5 jaren voor wat de voorhechtenis betreft, wegens valsheid in geschriften en gebruikmaking van deze valsheid, heling van voorwerpen verkregen door middel van misdaad of wanbedrijf, oplichting en diefstal, door middel van braak, inklimming of valse sleutels.

Op 30 november 2000 werd verzoeker door het hof van beroep te Brussel veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 2 jaar (in staat van wettelijke herhaling), wegens diefstal door middel van braak, inklimming of valse sleutels en heling.

Op 14 februari 2001 gaf de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een ongunstig advies voor het verblijf. Op diezelfde dag werd aan verzoeker een bevel gegeven om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde.

Op 7 maart 2001 diende verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van (oud) artikel 9, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de vreemdelingenwet).

Op 29 november 2001 werd verzoeker veroordeeld door de correctionele rechtbank van Brugge tot een definitief geworden gevangenisstraf van 8 maanden (in staat van wettelijke herhaling) wegens diefstal door middel van braak, inklimming of valse sleutels.

Op 10 september 2002 werd de aanvraag om machtiging tot verblijf van verzoeker onontvankelijk verklaard. Deze beslissing werd hem op diezelfde dag ter kennis gebracht.

Op 25 oktober 2006 werd verzoeker veroordeeld door het hof van beroep te Antwerpen tot een definitief geworden gevangenisstraf van 3 jaar (in staat van wettelijke herhaling) wegens diefstal door middel van braak, inklimming of valse sleutels.

Op 31 oktober 2006 werd verzoeker veroordeeld door het hof van beroep te Gent tot een definitief geworden gevangenisstraf van 2 jaar en 6 maanden wegens bendevoering, diefstal door middel van braak, inklimming of valse sleutels.

Een verwerping van het dringend verzoek tot heronderzoek werd aan verzoeker betekend op 19 december 2006.

Op 16 februari 2007 werd een ministerieel besluit tot terugwijzing genomen ten aanzien van verzoeker. Dit besluit werd hem op 21 februari 2007 ter kennis gebracht.

Op 8 april 2009 werd een akte van erkenning van vaderschap van het ongeborn kind dat hij had verwekt met zijn partner, mevrouw H.H.(...), opgesteld door de ambtenaar van burgerlijke stand van Nijvel.

Op 27 juli 2009 werd het kind van verzoeker en zijn partner geboren.

Op 22 april 2010 trad verzoeker in het huwelijk in de gevangenis van Nijvel, met mevrouw H.H.(...), van Belgische nationaliteit.

Op 12 augustus 2010 diende verzoeker een aanvraag in van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie en dit als echtgenoot van mevrouw H.H.(...). Verzoeker werd op diezelfde dag in het bezit gesteld van een bijlage 19ter.

Op 4 oktober 2010 werd verzoeker in het bezit gesteld van een attest van immatriculatie geldig tot 11 januari 2011.

Op 5 november 2010 werd verzoeker in vrijheid gesteld.

Op 11 januari 2011 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de bijlage 19ter wordt ingetrokken om reden dat dit document ten onrechte werd afgegeven en waarbij de aanvraag tot gezinshereniging niet in overweging wordt genomen. Deze

beslissing vormt de met huidig beroep bestreden beslissing. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

“Gelieve de bijlage 19ter en het A.I. van betrokkene in te trekken en te annuleren. Deze documenten werden hem immers ten onrechte afgeleverd.

Overwegende dat betrokkene op 16.02.2007 een Ministerieel Besluit kreeg dat hem werd betekend op 21.02.2007, overwegende dat geen verzoek tot herziening of schorsing van het Ministerieel Besluit werd ingediend volgens artikel 46bis van de wet van 15.12.1980, kan de aanvraag gezinshereniging (bijlage 19ter) niet in overweging genomen worden.

Overwegende dat bovendien het Ministerieel Besluit, hoewel nog niet van kracht, op een wettelijke manier aan betrokkene kenbaar werd gemaakt zodat betrokkene op het moment van de aanvraag gezinshereniging niet kon negeren dat hij geen aanspraak kon maken op een verblijfsrecht in België aangezien het Ministerieel Besluit noch ingetrokken noch geschorst werd.

Bijgevolg dient de aanvraag gezinshereniging als onbestaande beschouwd te worden en dient de bijlage 19ter en het A.I. van betrokkene ingetrokken te worden.”

2. Onderzoek van het beroep

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 43 van de vreemdelingenwet en van artikel 52, § 4 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort het vreemdelingenbesluit) en van het beginsel *“patere legem quam ipse fecisti”*.

Ter adstruering van zijn middel zet verzoeker uiteen wat volgt:

“III. UITEENZETTING VAN HET MIDDEL

Er kan bezwaarlijk betwist worden dat verzoeker erkend werd als een familielid van een burger van de Europese Unie, vermits hij in het bezit gesteld werd van een bijlage 19 ter bij toepassing van artikel 52 van het K.B. van 08/10/1981, bijlage uitsluitend bestemd voor familieleden van een burger van de Europese Unie, en dit op datum van 12/08/2010.

Dit werd nogmaals bevestigd door het hem overhandigen van een immatriculatie attest in zijn hoedanigheid van familielid van een burger van de Europese Unie.

Er dient vastgesteld te worden dat de bijlage 19 ter uitdrukkelijk vaststelt dat het bewijs van aanverwantschap, zoals bedoeld in artikel 44 van het K.B. van 08/10/1981, werd bewezen door het neerleggen van verzoekers huwelijksakte en van zijn paspoort.

Er kan evenmin betwist worden dat deze beslissing tot de aangevochten beslissing niet ingetrokken werd, zodat deze beslissing een bestuurshandeling uitmaakt met de juridische gevolgen van dien.

Deze gevolgen zijn vastgelegd enerzijds in art. 43 van de Vreemdelingenwet en anderzijds van artikel 52 van het KB. Van 08/10/1981.

Artikel 43 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

De binnenkomst en het verblijf mogen aan de burgers van de Unie en hun familieleden¹ slechts geweigerd worden om redenen van openbare orde, van nationale veiligheid of van volksgezondheid en zulks binnen de hierna vermelde perken:

1° de redenen mogen niet ingeroepen worden voor economische doeleinden;

2° de om redenen van openbare orde of nationale veiligheid genomen maatregelen moeten in overeenstemming zijn met het evenredigheidsbeginsel en uitsluitend gebaseerd zijn op het persoonlijk gedrag van de betrokkene. Strafrechtelijke veroordelingen vormen als zodanig geen reden voor deze maatregelen. Het gedrag van de betrokkene moet een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vormen. Motiveringen die los staan van het individuele geval of die verband houden met algemene preventieve redenen mogen niet worden aangevoerd;]

3° het verval van het document dat de binnenkomst en het verblijf op het Belgisch grondgebied heeft toegelaten, kan op zichzelf de verwijdering van het grondgebied niet wettigen;

Terwijl artikel 52 § 4 van het K.B. van 08/10/01981 het volgende bepaalt:

§4. - Indien het familielid alle vereiste documenten heeft overgemaakt, maakt het gemeentebestuur de aanvraag over aan de gemachtigde van de minister.

Indien de minister of zijn gemachtigde het recht op verblijf erkent of indien binnen de termijn van vijf maanden bepaald in § 1 geen beslissing werd meegedeeld aan het gemeentebestuur levert deze een « verblijfskaart van een familielid van een burger van de unie » overeenkomstig het model van bijlage 9 af.

De kostprijs die de gemeente kan vorderen voor de afgifte van deze verblijfskaart mag niet meer bedragen dan de prijs die geheven wordt voor de afgifte van een identiteitskaart aan Belgische onderdanen.

Wanneer het gemeentebestuur zich in de onmogelijkheid bevindt om onmiddellijk over te gaan tot de afgifte van deze verblijfskaart, dient het attest van immatriculatie te worden verlengd tot de afgifte van de verblijfskaart.

Indien de min/ster of zijn gemachtigde het recht op verblijf niet erkent, wordt het familielid van deze beslissing kennis gegeven door de afgifte van een document overeenkomstig het model van bijlage 20, dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat. Het attest van immatriculatie wordt ingetrokken.

De beslissing tot afgifte van een bijlage 19 ter en van een immatriculatie attest betreffen administratieve rechtshandelingen die aan verzoeker rechten heeft toegekend, m.n. het recht een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie te vragen met het eraan gekoppelde voorziene antwoord.

Een regelmatige administratieve rechtshandeling die rechten toekent, kan evenwel niet ingetrokken worden (R.v.St, nr. 112.635 dd. 19/11/2002 en RvV arrest nr. 5932 van 18/01/2008 in de zaak 1602 NEDELJKOVIC Boban) (stuk 9).

De intrekking van een rechtshandeling kan immers slechts gebeuren tijdens de termijn voorzien voor het indienen van een annulatie beroep, quod non in casu (zie RvV arrest nr. 16.802 dd, 30/09/2008 in zake nr. 2 1.481 MURATOVSKA) (stuk 8).

Immers, verzoeker werd door de gemachtigde van de minister wel degelijk beschouwd als EG-vreemdeling, vermits hij in het bezit gesteld werd van een Bijlage 19 en een attest van immatriculatie voor de duur van vijf maanden.

Bijgevolg is de aangevochten beslissing van intrekking dd. 11/01/2011 kennelijk laattijdig, vermits genomen buiten de termijn van 30 dagen te rekenen vanaf de aflevering van de bijlage 19 ter op 12/08/2010 en is bijgevolg illegaal.

Aldus werden de in het middel aangehaalde wettelijke beschikkingen miskend.

Inderdaad, indien de gemachtigde van de Minister het recht op verblijf niet erkent, zou verzoeker van deze beslissing in kennis moeten zijn gebracht, enkel door de afgifte van een bijlage 20 zoals voorzien bij artikel 52 van het hierboven vermelde KB. en mocht de beslissing van niet-erkenning van het recht op verblijf enkel genomen om redenen van openbare orde of nationale veiligheid en uitsluitend gebaseerd op het persoonlijk gedrag van de betrokkene, gedrag dat een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.

Noch de actualiteit noch de ernstige bedreiging door het gedrag van verzoeker werd als dusdanig dor tegenpartij gemotiveerd.

Door de betwiste andersluidende beslissing van 1210812010 zonder in achtneming van de juridische gevolgen van de machtiging tot verblijf als E.G. onderdaan, heeft tegenpartij de in het middel aangehaalde beschikkingen geschonden, evenals het beginsel "Patere legem quem ipse fecisti".

De intrekking van een eerder gunstig genomen beslissing van 12/08/2010 is slechts toelaatbaar binnen strikte perken, nl. zolang het termijn voor een verzoek tot nietigverklaring open is, hetzij in casu tot één maand na 12/08/2010, d.w.z. tot 11/09/2010.

Bij gebreke aan verzoek tot nietigverklaring of van intrekking hiervan, is de beslissing van 12/08/2010 definitief geworden en kan dus niet meer tegengesproken worden (cf. RVS nr. 43.595, dd 30/06/1993). Ze heeft kracht van gewijsde.

De beslissing van 12/08/2010 werd niet bedrieglijk bekomen en werd regelmatig ondertekend door de bevoegde ambtenaar.

Aldus heeft tegenpartij de in het middel aangewende artikelen miskend en een manifeste appreciatievergissing begaan."

Verwerende partij repliceert in de nota met opmerkingen als volgt:

" In een enig middel beroept verzoeker zich op een schending van art. 43 van de wet van 15 december 1980, art. 52 §4, laatste alinea, van het KB van 8 oktober 1981 en het beginsel patere legem quem ipse fecisti.

Verzoeker stelt dat hij erkend werd als een familielid van een burger van de Unie, aangezien hem een bijlage 19ter werd afgegeven, evenals een attest van immatriculatie. Verzoeker is de mening toegedaan dat de bijlage 19ter een beslissing uitmaakt, die niet (tijdig) ingetrokken werd en met juridische gevolgen overeenkomstig art. 43 van de wet van 15 december 1980 en art. 52 van het KB van 8 oktober 1981. Verzoeker stelt:

"Bij gebreke aan verzoek tot nietigverklaring of van intrekking hiervan, is de beslissing van 12/08/2010 definitief geworden en kan dus niet meer tegengesproken worden (cf. RVS nr. 43.595, dd 30/06/1993). Ze heeft kracht van gewijsde."

Verzoeker verwijst naar rechtspraak van de Raad van State en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen met betrekking tot de intrekking van een administratieve rechtshandeling.

Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat verzoekende partij op 12 augustus 2010 in het bezit werd gesteld van een bijlage 19ter overeenkomstig art. 52 van het KB van 8 oktober 1981.

Art. 52 § 1 bepaalt:

Het familielid dat zelf geen burger van de Unie is, dat zijn bloed- of aanverwantschapsband of partnerschapsband bewijst overeenkomstig artikel 44, kan bij het gemeentebestuur een verblijfskaart aanvragen door middel van de bijlage 19ter.

Na de woonstcontrole wordt de betrokkene ingeschreven in het vreemdelingenregister en hij ontvangt een attest van immatriculatie model A met een geldigheidsduur van vijf maanden te rekenen vanaf de aanvraag.

De bijlage 19ter is een document dat afgeleverd wordt aan een vreemdeling als bewijs van een aanvraag van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie. Het is geenszins een stuk dat rechten doet ontstaan in hoofde van de vreemdeling, noch wordt op enigerlei wijze een rechtstoestand in het leven geroepen, gewijzigd of opgeheven.

"Een administratieve rechtshandeling is die welke - met gebruikmaking van de bevoegdheid welke de administratie bezit - een rechtstoestand in het leven roept, wijzigt of opheft en aldus gezagshalve, d.i. zonder dat de instemming van de betrokkene vereist is, rechten toekent en verplichtingen oplegt" (MAST, A. , DUJARDIN, J. , VAN DAMME M. & VANDE LANOTTE J., Overzicht van het Belgisch administratief recht, Kluwer, Mechelen, 2002, 7) .

De bijlage 19ter an sich is desgevallend geen administratieve rechtshandeling noch een "beslissing", zoals verzoeker lijkt te beweren. Verzoekers verwijzing naar rechtspraak van de Raad van State en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen met betrekking tot een administratieve rechtshandeling is om die reden niet dienstig.

De thans bestreden beslissing stelt evenwel dat de bijlage 19ter niet afgegeven had mogen worden door het bestuur, gelet op het bestaan en de uitvoerbare kracht van het Ministerieel Besluit d.d. 16 februari 2007.

Voormeld Ministerieel Besluit tot terugwijzing werd genomen, tengevolge verzoekers verschillende veroordelingen, zoals beschreven in het feitenrelaas. Het MB concludeert:

"Overwegende dat uit de voorgaande feiten blijkt dat hij, door zijn persoonlijk gedrag, de openbare orde heeft geschaad;

Overwegende dat het herhaaldelijk karakter van het misdadige gedrag van betrokkene een ernstig en actueel risico aantoont van een nieuwe schending van de openbare orde. (...)

Hij wordt gelast het grondgebied van het Rijk te verlaten, met verbod er gedurende tien jaar terug te keren, op straffe van het bepaalde bij artikel 16 van de wet van 15 december 1980, behoudens bijzondere machtiging van de Minister van Binnenlandse Zaken."

Dit MB is definitief in het rechtsverkeer aanwezig en is noch ingetrokken, noch geschorst. Het werd op 21 februari 2007 ter kennis gebracht van verzoekende partij.

Desgevallend was hij op het moment van zijn aanvraag van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie op de hoogte van voormeld MB, zodat hij niet kon negeren geen aanspraak meer te maken op een verblijfsrecht in België, aangezien hij gevolg dient te geven aan het bevel om het Belgisch grondgebied te verlaten, met verbod om er gedurende 10 jaar terug keren, zoals vervat in het MB tot terugwijzing.

Het kan niet ernstig betwist worden dat een aanvraag van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie onverenigbaar is met voormeld MB tot terugwijzing.

Een verwijzing naar de artikelen 43 van de wet van 15 december 1980 en 52 van het KB van 8 oktober 1981 door verzoekende partij is evenmin dienstig, gelet op het feit dat de bijlage 19ter hem ten onrechte werd afgeleverd.

Het adagium patere legem quam ipse fecisti is een uit het wettigheidsbeginsel afgeleide regel die stelt dat de administratieve overheid bij individuele beslissing niet mag afwijken van de algemene regeling die zijzelf heeft uitgevaardigd (MAST, A. , DUJARDIN, J. , VAN DAMME M. & VANDE LANOTTE J., Overzicht van het Belgisch administratief recht, Kluwer, Mechelen, 2002, 18).

Verzoeker toont, mede gelet op het voorgaande, geen schending aan van voormeld beginsel. Hoogstens kan een bestuurlijke vergissing vastgesteld worden bij de (verkeerdelijke) afgifte van de bijlage 19ter. Deze vergissing wordt echter gedekt door de aanwezigheid van gewichtige redenen om het verleende voordeel - met name de toelating tot het indienen van een aanvraag van een familielid van een burger van de Unie - terug te vorderen, met name het gevaar dat verzoeker vormt voor de openbare orde, geïncorporeerd in het Ministerieel Besluit d.d. 16 februari 2007.

" (...) Er is slechts sprake van een schending van het vertrouwensbeginsel indien aan drie voorwaarden is voldaan: het bestaan van een bestuurlijke vergissing, het ten gevolge van die beslissing verlenen van een voordeel aan de kandidaat-vluchteling en de afwezigheid van gewichtige redenen om het verleende voordeel terug te vorderen. De verzoekende partij zet niet uiteen op welke wijze aan deze voorwaarden zou zijn voldaan. (...) Het eerst middel is ongegrond." (R.v.St., arrest nr. 162.331 d.d. 6 september 2006, Staatsraad Brewaeys, G/A 134.458/VII-35.981).

Het enig middel is ongegrond."

Artikel 52 van het vreemdelingenbesluit bepaalt wat volgt:

"§ 1.- Het familielid dat zelf geen burger van de Unie is, dat zijn bloed- of aanverwantschapsband of partnerschapsband bewijst overeenkomstig artikel 44, kan bij het gemeentebestuur een verblijfskaart aanvragen door middel van de bijlage 19ter.

Na de woonstcontrole wordt de betrokkene ingeschreven in het vreemdelingenregister en hij ontvangt een attest van immatriculatie model A met een geldigheidsduur van vijf maanden te rekenen vanaf de aanvraag.

De woorden « van het Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid of », die voorkomen in het tweede lid van de tekst op zijde 1 van dit document, worden geschrapt.

§ 2.- Bij de aanvraag of ten laatste binnen de drie maanden na de aanvraag dient het familielid bovendien de volgende documenten over te maken :

1 ° het bewijs van zijn identiteit overeenkomstig artikel 41, tweede lid, van de wet;

2 ° de bewijzen vermeld in artikel 50, § 2, 6 °, b), c), d) en e) die naargelang het geval vereist zijn.

§ 3.- Indien het familielid na afloop van drie maanden niet alle vereiste bewijsdocumenten heeft overgemaakt of indien uit de woonstcontrole niet blijkt dat het familielid op het grondgebied van de gemeente verblijft, weigert het gemeentebestuur de aanvraag door middel van een bijlage 20 dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat. Het attest van immatriculatie wordt ingetrokken.

§ 4.- Indien het familielid alle vereiste documenten heeft overgemaakt, maakt het gemeentebestuur de aanvraag over aan de gemachtigde van de minister.

Indien de minister of zijn gemachtigde het recht op verblijf erkent of indien binnen de termijn van vijf maanden bepaald in § 1 geen beslissing werd meegedeeld aan het gemeentebestuur, levert deze een « verblijfskaart van een familielid van een burger van de unie » overeenkomstig het model van bijlage 9 af. De kostprijs die de gemeente kan vorderen voor de afgifte van deze verblijfskaart mag niet meer bedragen dan de prijs die geheven wordt voor de afgifte van een identiteitskaart aan Belgische onderdanen.

Wanneer het gemeentebestuur zich in de onmogelijkheid bevindt om onmiddellijk over te gaan tot de afgifte van deze verblijfskaart, dient het attest van immatriculatie te worden verlengd tot de afgifte van de verblijfskaart.

Indien de minister of zijn gemachtigde het recht op verblijf niet erkent, wordt het familielid van deze beslissing kennis gegeven door de afgifte van een document overeenkomstig het model van bijlage 20, dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat. Het attest van immatriculatie wordt ingetrokken.”

In casu dient te worden vastgesteld dat verzoeker zich op 12 augustus 2010 tot het stadsbestuur van Dendermonde heeft gericht en er een aanvraag heeft ingediend van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie. Op diezelfde dag wordt aan verzoeker een bijlage 19ter afgeleverd. De verzoeker kan worden gevolgd waar hij stelt dat hij werd erkend als familielid van een burger van de Unie. De bijlage 19ter welke door de gemachtigde van de burgemeester aan verzoeker werd gegeven, stelt overigens uitdrukkelijk vast dat de aanverwantschap werd bewezen door het neerleggen van zijn paspoort en huwelijksakte. Dit gegeven wordt niet betwist door verweerder. Op 4 oktober 2010 wordt beslist aan verzoeker een attest van immatriculatie af te geven. Hieruit kan conform artikel 52 van het vreemdelingenbesluit worden afgeleid dat de woonstcontrole positief was. Ook dit gegeven staat niet ter betwisting.

Op 11 januari 2011 beslist de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid dat de afgifte van de bijlage 19ter ten onrechte is gebeurd daar er ten aanzien van verzoeker een ministerieel besluit tot terugwijzing werd genomen en om deze reden beslist de gemachtigde van de staatssecretaris om de afgegeven bijlage 19ter in te trekken. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat uit artikel 52 van het vreemdelingenbesluit nergens blijkt dat het gemeentebestuur kan weigeren een bijlage 19ter af te leveren wanneer ze meent dat een vreemdeling daar geen aanspraak op kan maken ondanks het feit dat alle bewijsstukken voor de ontvankelijkheid van de aanvraag correct zijn ingediend. Verder geeft de bestreden beslissing geen enkele juridische grondslag weer om te verduidelijken waarop zij zich baseert.

*Uit het voormelde artikel 52 van het vreemdelingenbesluit volgt dat wanneer de vreemdeling alle vereiste documenten heeft overgemaakt aan het gemeentebestuur, hetgeen *in casu* is geschied, het gemeentebestuur de aanvraag overmaakt aan de gemachtigde van de staatssecretaris. Het is dan aan de gemachtigde van de staatssecretaris om te beslissen of verzoeker al dan niet in aanmerking komt voor een verblijfsrecht en dit binnen de 5 maanden. Indien de staatssecretaris het recht op verblijf niet erkent dan dient dit conform de voormelde bepaling te gebeuren door middel van een bijlage 20. De gemachtigde van de staatssecretaris had het verblijf aan verzoeker kunnen weigeren om reden van openbare orde en nationale veiligheid en dit overeenkomstig artikel 43 van de vreemdelingenwet doch zulks diende dan wel te gebeuren middels een gemotiveerde bijlage 20.*

Bovendien dient verder te worden vastgesteld dat wat de intrekking van de bijlage 19ter betreft, niet ernstig kan betwist worden dat de intrekking van een beslissing door de gemachtigde van de minister, een administratieve rechtshandeling is en daargelaten de vraag of het nu wel dan niet een rechtsverlenende administratieve handeling is, dient vastgesteld te worden dat de bevoegdheid om een administratieve rechtshandeling in te trekken, binnen de grenzen waarin zulkdanige intrekking geoorloofd is, in principe uitsluitend berust bij de overheid welke die handeling heeft vastgesteld of wel had mogen vaststellen, hetgeen *in casu* de burgemeester is en niet de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid (M. VAN DAMME en F. DE KEGEL, intrekking van de administratieve rechtshandeling, algemene reeks nr. 6, Die Keure, 1994, p. 20.)

Een schending van de artikelen 52 en 43 van de vreemdelingenwet zijn aangetoond.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 11 januari 2011 houdende de intrekking van de bijlage 19ter en tot de niet-in overwegingname van een aanvraag tot gezinshereniging (bijlage 19ter), aan verzoeker ter kennis gebracht op 13 januari 2011 wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig april tweeduizend en elf door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU